

В) Лютеранско то различіе вжтрѣшне и вѣншне, като произволно, убржкано и неопрѣдѣлено, имало е вредителны слѣдствія, като е отворило пжть на сурово то ученіе на Калвинистытѣ за черковж тж невидимж, сжстоящж изъ едны прѣдопрѣдѣлены кѣмъ спасеніе; и на мечтателно то ученіе на Анабаптисты тѣ и на другы за Черковж тж вжтрѣшнж, скрйтж тж въ джлбочинж тж на сьрдце то челоуѣческо.

2. Непогрѣшимость тж на черковж тж Лютерани тѣ усояватъ само на вжтрѣшне то общество на святыи тѣ, като общество на вѣрж и на Святаго Духа, а не и на вѣншне нѣкакво общество.

Нѣ усвоеніето на непогрѣшимость тж на невидимо то общество на святыи тѣ, е съвършенно произволно и съвършенно бесполезно въ отношеніе кѣмъ вѣрж тж, кѣмъ нравственность тж и кѣмъ спасеніе то поради това, че никой не е възможенъ да ся удостовѣри въ непогрѣшимость тж на вжтрѣшне то съкровенно общество, и щѣ изисква невидима та непогрѣшима Черкова. На Земж тж трѣбва да бжде и има видима непогрѣшима Черкова Христова, коя то нѣ само съ вѣрж защищава истинж тж Евангелскж, нѣ и тѣржественно, ясно, открыто и опрѣдѣленно ѣ исповѣдва.

Что ся касае до прѣдставителвж тж Черковж, Лютеране тѣ заблуждаватъ въ слѣдующе то.

1. Право то за проповѣданіе на Евангеліе то,